

Література:

1. Положення про Державну казначейську службу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 року № 215 із чинною редакцією від 1 квітня 2021 року [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/215-2015-%D0%BF#Text>.
2. Про затвердження Порядку реєстрації та обліку бюджетних зобов'язань розпорядників бюджетних коштів та одержувачів бюджетних коштів в органах Державної казначейської служби України : Наказ Державного казначейства України від 2 березня 2012 року № 309 із чинною редакцією від 11 серпня 2020 року [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0419-12#Text>.
3. Державна казначейська служба України : офіційний сайт. URL : <https://www.treasury.gov.ua/ua>.
4. Юрій С.М. Теоретичні питання інформаційної модернізації казначейського обслуговування бюджетів. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. 2019. Вип. 1. С. 196–204.
5. Стратегія управління державними фінансами на 2017-2020 роки, розроблена Міністерством фінансів України. – Режим доступу: https://mof.gov.ua/storage/files/1287_1280678263.pdf.
6. Савастеева О.М., Котюк Ю.А. Запровадження дистанційного обслуговування розпорядників бюджетних коштів у системі казначейства. Фінансові аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання: сучасний стан та перспективи : збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної конференції, м. Одеса, 20–21 листопада 2017 р. Одеса : ОНУ імені І.І. Мечникова, 2017. С. 192–194.
7. Наказ Мінфіну від 27 серпня 2020 року № 534 «Про впровадження в дослідну експлуатацію комп'ютерної програми «Інформаційно-аналітична система управління плануванням та виконанням місцевих бюджетів «LOGICA» [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: https://mof.gov.ua/storage/files/783_1139521679.pdf.

Галустян Р.

«Фінанси, банківська справа та страхування», аспірант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник – д.е.н., завідувач кафедри фінансів ім. В. Федосова Опарін В.М.

ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК

Вплив ресурсів міжнародних фінансових організацій (МФО) на динаміку економічного розвитку окремих національних економік поки що не дістав глибокого теоретичного висвітлення, узагальнення та аналізу. Водночас, як свідчить практика, системна співпраця з провідними міжнародними фінансовими організаціями сприяє вирішенню багатьох ключових фінансово-економічних і соціальних проблем розвитку як окремих країн, так і глобального економічного простору. У першу чергу, до них відносяться усунення диспропорцій платіжних балансів, дефіцитів державних бюджетів, радикальні економічні та соціальні реформи країн з перехідним типом економіки, в тому числі й України, яких не можна було досягти тільки за рахунок внутрішніх макростабілізаційних чинників.

Міжнародні фінансові організації є дієвим регулятором міжнародних відносин в економічній сфері. Їх значення як інституційних одиниць міжнародної економіки дедалі зростає. Фінансове співробітництво з міжнародними інституціями є потужним джерелом й ефективним інструментом розвитку національної економіки. Ресурси міжнародних фінансових інститутів використовуються для реалізації програм, які спрямовуються на ринкове реформування, на забезпечення стабільності національної

валюти, на вирішення соціально-економічних проблем, на економічне зростання, на фінансування дефіциту державного бюджету та збалансування платіжного балансу.

Зовнішня допомога для фінансування капітальних витрат забезпечила стійкі та високі темпи економічного зростання в європейських державах. Саме високий рівень соціально-економічного розвитку, включаючи адекватність політичних інститутів, зумовив ефективність зовнішньої допомоги європейським країнам. Міжнародні організації, зокрема Світовий банк, вважають, що допомога є ефективною тільки в тому разі, коли країна-реципієнт здійснює розумну економічну політику. Підхід до розподілу коштів на потреби розвитку, заснований на принципі селективності, мета якого – уникнути помилки, користується популярністю як у прихильників ринкової економіки, так і у практиків, які займаються проблемами розвитку.

Співпраця МФО з країнами Східної Європи здійснюється на основі діяльності Міжнародного валютного фонду, Групи Світового банку, Європейського банку реконструкції і розвитку та з іншими фінансовими об'єднаннями, що володіють різними за обсягом правами і відповідно мають різні обов'язки. МВФ є ключовою організацією та тісно пов'язаний з процесом переходу більшості східноєвропейських країн до ринкової економіки від самого початку їхньої незалежності.

Співпраця з міжнародними фінансовими інституціями є вкрай важливою для реформування економіки будь-якої країни. Фінансова підтримка учасників Групи Світового банку сконцентрована на поліпшенні державних послуг і системи державних фінансів, бізнес-клімату для розкриття економічного потенціалу країн. Співробітництво країн Європейського та Азійського регіонів із МФО сприяє покращанню макрофінансових показників, формуванню конкурентного ринкового середовища, стабілізації національної грошової одиниці, активізації інвестиційного процесу, розвиткові малого та середнього бізнесу тощо.

Співпраця України з низкою МФО сприяє забезпеченню структурних реформ та посилює макрофінансову стабільність нашої держави. Поступове зміцнення відносин з МФО повинне передбачати поглиблення консультативно-дорадчого співробітництва та формування індивідуальних рішень, які максимально відповідатимуть українським реаліям, сприятимуть зміцненню державних фінансів і прискоренню економічного зростання. Співпраця України з МФО повинна бути спрямована на істотне підвищення результативності спільних проектів у державному секторі. В умовах подолання негативних наслідків світової фінансово-економічної кризи та необхідності відновлення економічного зростання, співробітництво з МФО спрямовується на залучення додаткових фінансових ресурсів для реформування національної економіки, реалізації пріоритетних системних та інвестиційних проектів.

Аналіз результатів діяльності МФО в Україні демонструє, що їх кредитування є одним із найкращих та дешевих джерел фінансування інвестиційних проектів. У подальшій реалізації проектів із МФО мають бути враховані такі пріоритети, як наукова кооперація для забезпечення науково-технічного прогресу. Проекти, фінансовані МФО, мають бути сфокусовані на просування на європейські ринки українських технологій і наукоємних товарів, підвищення рівня комерціалізації вітчизняних технологій і виробництва в Україні на їх основі конкурентоспроможної високотехнологічної продукції.

Оскільки залучення приватних інвестицій не завжди можливе або його умови є надто жорсткими, то в даному випадку єдиним прийнятним шляхом залишається використання позичкових коштів МФО. Макрофінансова допомога є одним із найдешевших видів кредитування для України, оскільки цей кредит надається за низькими ставками на довгий строк і кошти спрямовують у Державний бюджет. Необхідною умовою для залучення кредитних ресурсів та міжнародної технічної допомоги є політична стабільність і незмінність курсу реформ, дотримання проголошеного курсу євроінтеграції. Надання фінансових ресурсів з боку МФО супроводжується поширенням в Україні знань з питань інституційної розбудови ринкової економіки, створенням необхідної правової бази, розвитком приватного сектору та формуванням системи корпоративного управління тощо. Все це дозволяє створювати в Україні сприятливе середовище для її соціально-економічного розвитку та посилення макрофінансової стабільності.

Література:

1. Геєць В.М. До питання застосування підходів "плану Маршалла" для України. *Економіка України*. 2015. Випуск 4. С. 6–11.
2. Терещенко Г.М., Капленко О.І., Северіна Х.І. Проблеми та перспективи залучення ресурсів міжнародних фінансових організацій. *Наукові праці НДФІ*. – 2017. Випуск 3 (80). стор.111-120.

Гарагода А.

*«Облік та податковий менеджмент», 3 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник –к.е.н., доцент кафедри фінансів ім. Віктора Федосова Котіна Г.М.*

PILLAR ONE I PILLAR TWO: ОПОДАТКУВАННЯ В ПЕРІОД ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Впродовж років незалежного існування, Україна досі входить до двадцятки країн з найвищим рівнем тінізації економіки. Зокрема, така статистика пов'язана із податковим навантаженням міжнародних організацій та розвитком диджиталізації економіки, адже досі гостро стоїть проблема з подвійним оподаткуванням. Звичайно, серед причин також можна виділити безліч інших факторів, як ухилення від сплати податків тощо, але найголовнішим є те, що наша країна в даному становищі знаходиться не одна. Саме тому Організація економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) у 2013 році створила план BEPS (план подолання ухилення від оподаткування), до якого на ряду з іншими 136 країнами приєдналась Україна у 2017 році. Ще у 2019 році цей план був оновлений та змінив свою назву на BEPS 2.0, у зв'язку із прийняттям Inclusive Framework Програми роботи з вирішення податкових викликів, пов'язаних із цифровою економікою. Сюди ввійшли компоненти Pillar One і Pillar Two.

Pillar One розроблений для розв'язання проблеми з цифровізацією економіки. До речі, дана концепція стосується оподаткування прибутку найбільших міжнародних бізнес-груп, консолідована річний виторг яких складає понад 20 мільярдів євро, а прибутковість становить понад 10 відсотків. Вона впроваджує новий порядок розподілу прибутку та податкових прав між юрисдикціями. В основному суть даного критерію зводиться до того, що податки будуть сплачуватись до країни, де компанія отримує прибуток, а не за місцем юридичної реєстрації. Компонентом 1 запропоновано три